

měr k státu a nárok na příslušné služební požitky. (Srv. nál. Boh. 3934 adm.).

Nabyli-li st-l proti státu čl. práva na výplatu pense, nelze právo takové bez zákonného důvodu prohlásiti za neúčinné. Že by výměr fin. řed. v Opavě ze 11. července 1920 byl z nějakého zvláštního důvodu neplatný, nař. rozhodnutí netvrdí a neuvádí také žádných okolností, které by změnu resp. zrušení tohoto v právní moc vstoupivšího rozhodnutí mohly odůvodniti. Bylo tedy nař. rozhodnutí, jímž bylo st-li vyplácení pense nadále odepřeno v podstatě z důvodu, že na převzetí pense státem čl. nemá nároku, porušeno nabyté právo st-lovo, a musilo v důsledku toho nař. rozhodnutí býti zrušeno dle § 7 zák. o ss.

Č. 4867.

Veřejní zaměstnanci. — Administrativní řízení.
— **Mimořádná opatření:** * Ani vládní nařízení z 1. dubna 1919 č. 167 Sb. ani zákon z 10. dubna 1919 č. 187 Sb. neskytá gen. fin. ředitelství v Bratislavě práva, aby státnímu zaměstnanci dále zadržoval jeho služební požitky, jestliže exekuce uvalená na ně výrokem soudu byla zrušena.

(Nález ze dne 4. září 1925 č. 16.136).

Prejudikatura: Boh. 4865 adm.

Věc: Eduard L. v Košicích proti generálnímu finančnímu ředitelství v Bratislavě o obřadkové srážky.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-l je pensionovaným ředitelem pozemkových knih v Košicích. Výnosem býv. uh. min. sprav. z 1. září 1908 obstaveny byly na základě usnesení okr. soudu v P. z 1. září 1908 st-lovy služební požitky pro exekučně vymáhanou pohledávku ústavu... v Budapešti per 2700 K s přísl. a nařízeno bernímu úřadu, aby za účelem vyplacení této pohledávky s celým příslušenstvím ze st-lových služebních požitků srážel po následujících 240 měsících, dnem 1. října 1908 počínaje, vždy částku 29 K 91 h a částky ty shora zmíněnému ústavu na kvitanci vyplácel. V roce 1913 předložil st-l prostřednictvím presidia soudní tabule v Košicích doklady svědčící tomu, že pohledávka, pro niž obřadka jeho platů nařízena, jest již úplně zaplácena, jakož i exekuce pro zaplacení pohledávky té původně vedená zrušena, a žádal za zastavení dalších srážek a vrácení částek z jeho platů po 1. lednu 1920 zadržovaných.

Nař. rozhodnutím byla žádost st-lova o zastavení obřadkových srážek s poukazem na vládn. nař. č. 167 ex 1919 a § 6, odst. 2 zák. č. 187 ex 1919 toho času zamítnuta, ježto dluh st-lův existoval již v době státního převratu a pohledávka maďarského věřitele tedy celkem umořena nebyla.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss toto:

St-l předložil v adm. řízení průkaz o tom, že výrokem exekučního soudu byla exekuce původně proti němu vedená zrušena, st-lovy pensijní požitky pod soudní obřadku dané byly uvolněny, a dáno svolení k tomu, aby veškeré srážky po 1. lednu 1920 z tohoto titulu učiněné

byly st-li vráceny. Žal. úřad odepřel přes to st-li zadržené požitky vyplatiti.

Právo k takovému opatření mohla by však žal. úřadu propůjčiti jen nějaká zvláštní norma. Žal. úřad spatřuje takovou normu v ustanovení vl. nař. č. 167 ex 1919, v platnosti zachované ustanovením 2. odst. § 6 zák. č. 187 ex 1919.

Z tohoto nařízení nelze však vyvoditi právo úřadu k zadržování služebních (pensijních) požitků soudně uvolněných. Nařízení to předpisuje pouze, že výplata určitých ú č t ů nesmí se státi v čsl. k o l k o v a n ý c h bankovkách; nějaké ustanovení, z něhož by vyplývalo právo úřadu za určitých okolností odpírati výplatu služebních požitků státním zaměstnancům, v něm naléztí nelze.

Zamítl-li tedy žal. úřad žádost st-lovu o zastavení dalších obstatkových srážek a opřel-li svoje rozhodnutí jedině o vl. nař. č. 167 ex 1919, odporuje výrok jeho zákonu a bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 4868.

Státní občanství. — Vojenské věci: Má přijetí místa ve vojenském archivu cizího státu bývalým rak.-uh. voj. gážistou za následek ztrátu čsl. státního občanství a nároku na čsl. zaopatřovací požitky?

(Nález ze dne 5. září 1925 č. 10.515).

V ě c: Antonín W. ve L. proti ministerstvu národní obrany o nárok na zaopatřovací požitky.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro vady řízení.

D ů v o d y: St-l sloužil v bývalé armádě rak.-uh. jako gážista, posléze jako podplukovník a byl v r. 1913 přeložen do výslužby. Po převratu byly mu vojenské zaopatřovací požitky vypláceny státem polským, když byl st-l, jak udal, získal domovskou příslušnost ve Lvově k tomu cíli požadovanou.

Jeho žádost o přiznání vojenských zaopatřovacích požitků ve smyslu § 5 zák. z 19. března 1920 č. 194 Sb. zamítlo mno nař. rozhodnutím z důvodu, že po rozumu § 4 odst. 3 úst. listiny, není čsl. státním příslušníkem, poněvadž nabytí polského státního občanství tím, že jak sám v žádosti uvedl, přijal jako vojenský pensista dne 25. dubna 1920 místo IX. hodn. třídy u polského vojenského archivu ve Lvově a je až do konce června 1924 zastával, kteroužto skutečnost, totiž přijetí veřejného úřadu nebo vojenské služby ve státu polském, uznává čl. 4 : 5 polského zákona z 20. ledna 1920 č. 44 za řádný titul nabytí polského státního občanství, není-li učiněno opatření opačné.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss toto:

§ 4, odst. 3 úst. listiny stanoví že příslušník cizího státu nemůže býti zároveň příslušníkem čsl. republiky. Jest tedy rozhodnou pouze okolnost, nabytí-li st-l skutečně polského státního občanství.

Otázku tuto zodpověděl žal. úřad kladně, vycházeje z předpokladu, že st-l přijal veřejný úřad resp. vojenskou službu ve státě polském. Toto své zjištění opřel úřad pouze o podání z 27. srpna 1924, jímž st-l žádal